

Arrest

nr. 191 412 van 4 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit, bent u van Albanese etniciteit en bent u afkomstig uit Bajram Curri, Tropojë, Albanië. U bent actueel minderjarig. Enkele dagen na uw geboorte overleed uw moeder. U werd opgevoed door uw grootouders aan vaderskant. Uw vader I. (...) (o.v. X) zag u slechts twee maal, als een vriend van de familie u meenam om hem te ontmoeten. Dit gebeurde toen u nog erg jong was, toen u in het eerste leerjaar zat en daarvoor. Uw familie kent problemen met ex-president Salih Berisha en personen die het land regeren. Salih Berisha beschuldigt uw nonkels voor de moord op een volksvertegenwoordiger. Uw nonkels I. (...), I.' (...) en Iz. (...) hebben hiervoor in de gevangenis gezeten. Iz. (...) woont nu in Turkije en van I.' (...) weet u niet waar hij woont. U heeft met geen van beide ooit contact gehad. I. (...) (o.v. X) kwam vrij en woont nu in België, evenals uw nonkel II.

(...) (o.v. X). Iz. (...) wordt in video's en krantenartikelen beschuldigd van de moord, en uw andere nonkels en uw vader worden op dezelfde manier bedreigd. Zelf werd u nooit bedreigd, maar u vreest dat men u zou kunnen vermoorden. Uw grootvader zei vaak dat u zo snel mogelijk het land moest verlaten, maar als minderjarige had u niemand om mee samen te reizen. Op zijn sterfbed zei uw grootvader nogmaals dat u moest vertrekken, en hij vroeg uw neef A. P. (...) (o.v. X) om u te vergezellen. Uw grootvader overleed eind juni 2016. Op 14 juli 2016 vertrok u samen met uw neef A. (...) via Italië naar België, waar u op 18 juli 2016 aankwam. U werd de volgende dag aan de asielaanvraag van uw vader toegevoegd, maar later werd door uw vader besloten u hier weer van te verwijderen. Uw neef A. (...) diende op 11 augustus 2016 een asielaanvraag in. Op 5 oktober 2016 werd in hoofde van uw neef een weigeringsbeslissing genomen. In hoofde van uw vader, die op 15 februari 2016 asiel aanvroeg in België, werd eveneens op 5 oktober 2016 een weigeringsbeslissing genomen. Op 26 oktober 2016 diende u in eigen naam een asielaanvraag in. Naast de vrees voor politieke vervolging in navolging van uw vader en nonkels, haalde u aan in Albanië nergens terecht te kunnen. Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, kopieën van documenten van de veroordeling van uw nonkels I.' (...) en Iz. (...), kopie van een attest van gezinssamenstelling, een kopie van een overlijdensakte van uw grootvader, een overlijdensakte van uw moeder, drie afgedrukte krantenartikels over bedreigingen tegen uw nonkel Iz. (...), twee boeken die uw nonkels Iz. (...) en I.' (...) hebben geschreven (Përballë Sali Berishës en Kronika e Dhimbjes). Na het gehoor stuurde u een link door naar een video op YouTube over de wederzijdse commentaren tussen Salih Berisha en uw nonkel Iz. (...), en naar uw pagina op Facebook.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Volgens uw verklaringen heeft u angst om naar Albanië terug te keren omdat u vreest net als de rest van uw familie (uw nonkels en uw vader) te worden geïsoleerd en mogelijk te worden vermoord (CGVS, p. 16). Hierbij dient te worden opgemerkt dat het geenszins is aangetoond dat uw directe familie daadwerkelijk wordt geïsoleerd door Salih Berisha of de Albanese overheid (CGVS, p. 11). Zo werden de verklaringen die uw vader aflegde in dat verband, in het kader van zijn asielaanvraag, door het Commissariaat-generaal als ongeloofwaardig beoordeeld. Vooreerst verklaarde uw vader vanaf het proces tegen zijn broers te zijn ondergedoken, in eerste instantie in Albanië en van 2005 tot 2015 in Kosovo. Aan zijn onderduiken werd echter geen enkel geloof gehecht. Voorts verklaarde hij vanaf het vrijlaten van zijn broer in januari 2016 persoonlijk te zijn bedreigd door middel van een dreigbrief en dreigtelefoons. Deze verklaringen konden evenmin overtuigen. Daarenboven kon uw vader niet aannemelijk maken dat zijn broers I.' (...) en Iz. (...) nog steeds vrees koesteren om te worden geliquideerd door de Albanese overheid.

Ook uw neef A. (...), van wie u niet wist of hij problemen kende (CGVS, p. 13, 15), verklaarde bij zijn asielaanvraag te zijn achtervolgd en te zijn ontvoerd en ondervraagd over uw nonkel I.' (...). Aan deze verklaringen werd door het Commissariaat-generaal evenmin geloof gehecht. Zelf kon u geen enkel concreet voorbeeld aanreiken van problemen die uw vader zou hebben gekend, u verklaarde enkel dat hij op dezelfde manier werd bedreigd als uw ooms (CGVS, p. 10-11, 15). Aangezien het geenszins is aangetoond dat uw directe familie daadwerkelijk wordt geïsoleerd door Salih Berisha of de Albanese overheid is er bijgevolg geen enkele reden om aan te nemen dat u wel zou worden geïsoleerd. U heeft tot op heden ook geen enkele bedreiging ontvangen (CGVS, p. 13). Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat, zelfs al zou u in de toekomst hieromtrent alsnog problemen kennen, uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten daden van vervolging detecteren, vervolgen en bestraffen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Gelet op

voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de asielzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van de asielaanvragen (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de asielzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt echter geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Wat betreft uw verklaringen dat u in Albanië nergens naartoe kan (CGVS, p. 16), dient te worden opgemerkt dat er, niettegenstaande er mogelijks wat onenigheid geweest is tussen u en uw vader (verklaring DVZ, vraag 29) geen enkele reden is waarom u zich niet met uw vader, met wie u sinds uw komst naar België samen in het opvangcentrum verblijft en die bij uw asielaanvraag optreedt als uw voogd, in Albanië zou kunnen vestigen. In hoofde van uw vader werd immers eveneens een weigeringsbeslissing genomen. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat er, wat het contact met uw vader betreft (slechts twee maal toen u erg klein was, CGVS, p. 4), kan wordt opgemerkt dat op de Facebookpagina 'Vellezerit Haxhiaj' op 1 januari 2016 een foto werd gepost waarop uw grootvader en vader samen te zien zijn bij een nieuwjaarsviering. Dat zij samen nieuwjaar vierden en u daarbij uw vader niet ontmoette, en u van zijn komst naar uw dorp niet op de hoogte was (CGVS, p. 12), is bijgevolg weinig geloofwaardig. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat er sterk aan uw verklaringen met betrekking tot het minimale contact met uw vader in Albanië kan worden getwijfeld.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort bevestigt slechts uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Het attest van gezinssamenstelling en de overlijdensaktes van uw grootvader en moeder bevestigen de identiteit van uw familie en het overlijden van uw grootvader en moeder, waaraan evenmin wordt getwijfeld. De veroordeling van uw nonkels I. (...) en Iz. (...), zoals aangetoond met juridische documenten, wordt evenmin betwist. Wat betreft de krantenartikels over bedreigingen tegen uw nonkel Iz. (...) en de boeken die uw nonkels Iz. (...) en I. (...) hebben geschreven, wordt opgemerkt dat het hier louter hun versie van de feiten betreft, die op zich geen enkele bewijswaarde heeft. Deze artikels, alsook de video over de wederzijdse commentaren tussen Salih Berisha en uw nonkel Iz. (...), kaderen de moord op Azem Hajdari en de controversie die nadien is ontstaan, maar hieruit kan geenszins afgeleid worden dat uw nonkels tot op heden gevisieerd worden door de Albanese overheid, waardoor ook in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan. Uw Facebookpagina bevestigen hoogstens dat u een facebookprofiel heeft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de Status van Vluchtelingen, van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede en een vierde middel – bij afwezigheid van een derde middel, bedoeld derde middel – herneemt verzoekende partij de schending van het artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel en verwijst zij naar artikel 3 EVRM.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. X), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige

schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verweer op summiere wijze het door haar voorgehouden asielaanvraag herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. X; RvS 4 januari 2006, nr. X). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.5. Betreffende de opmerking van verzoekende partij dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het feit dat haar vader niet met verzoekende partij woonde en dat verzoekende partij om reden van haar jeugdige leeftijd onder de radar zat in tegenstelling tot nu, oordeelt de Raad dat voormelde bemerkingen niet de minste afbreuk doen aan de vaststellingen van verwerende partij dat noch het asielaanvraag van de vader van verzoekende partij, noch het asielaanvraag van haar neef geloofwaardig werden bevonden waardoor niet kan worden aangenomen dat de directe familie van verzoekende partij, inclusief verzoekende partij zelf, daadwerkelijk wordt gevisieerd door Salih Berisha of de Albanese overheid.

2.2.6. Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat zij zich niet kan beroepen op de hulp en bescherming van de Albanese autoriteiten, daar de vervolging *in casu* uitgaat van de overheid zelf, wijst de Raad er nogmaals op dat aan de voorgehouden vervolging van haar directe familie niet het minste geloof kan worden gehecht waardoor desbetreffend argument in de bestreden beslissing een ten overvloede motivering betreft.

2.2.7.1. Betreffende het nergens naar toe kunnen in Albanië oppert verzoekende partij dat zij sedert het overlijden van haar grootvader geen andere familieleden heeft waarop zij mag rekenen bij een eventuele terugkeer naar Albanië, dat zij al die jaren in de steek gelaten is door haar vader en dat het feit dat ze in België in een centrum gewoond hebben geen reden mag zijn om een intern vluchtalternatief te rechtvaardigen in het land van herkomst.

2.2.7.2. De Raad stelt evenwel vast dat voormeld betoog niet in het minst enige weerlegging biedt voor navolgende desbetreffende motivering van verwerende partij:

“Wat betreft uw verklaringen dat u in Albanië nergens naartoe kan (CGVS, p. 16), dient te worden opgemerkt dat er, niettegenstaande er mogelijks wat onenigheid geweest is tussen u en uw vader (verklaring DVZ, vraag 29) geen enkele reden is waarom u zich niet met uw vader, met wie u sinds uw komst naar België samen in het opvangcentrum verblijft en die bij uw asielaanvraag optreedt als uw

voogd, in Albanië zou kunnen vestigen. In hoofde van uw vader werd immers eveneens een weigeringsbeslissing genomen. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat er, wat het contact met uw vader betreft (slechts twee maal toen u erg klein was, CGVS, p. 4), kan wordt opgemerkt dat op de Facebookpagina 'Vellezerit Haxhiaj' op 1 januari 2016 een foto werd gepost waarop uw grootvader en vader samen te zien zijn bij een nieuwjaarsviering. Dat zij samen nieuwjaar vierden en u daarbij uw vader niet ontmoette, en u van zijn komst naar uw dorp niet op de hoogte was (CGVS, p. 12), is bijgevolg weinig geloofwaardig. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat er sterk aan uw verklaringen met betrekking tot het minimale contact met uw vader in Albanië kan worden getwijfeld."

Voormelde motivering laat terecht toe te besluiten dat verzoekende partij zich wel degelijk samen met haar vader in Albanië zou kunnen vestigen.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, meer in het bijzonder aan het feit dat de directe familie van verzoekende partij en derhalve verzoekende partij zelf daadwerkelijk wordt geïsoleerd door Salih Berisha of de Albanese overheid, geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, meer bepaald met betrekking tot artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Albanië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 10 en 11), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 7 december 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar voogd (vader) en haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin

van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT